WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

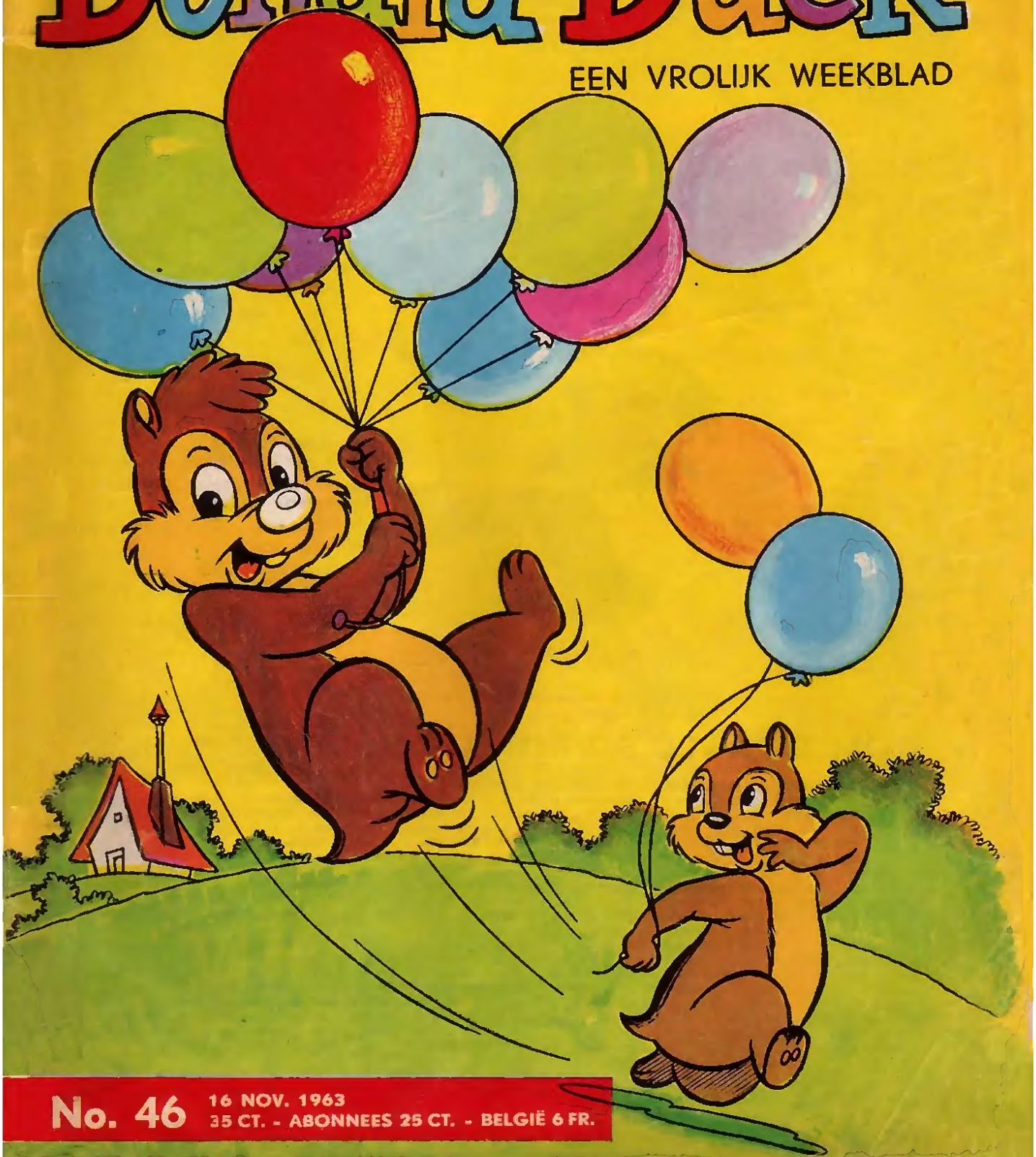

No. 46 16 NOV. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Nou, Kwik, Kwek en Kwak hebben me flink bij de neus gehad. Dacht ik ze eindelijk 'ns 'n goeie straf te geven en dan krijg je te lezen, dat ze het maar wat leuk vonden. Ik zal er dus voor de volgende keer weer iets anders op moeten verzinnen. O ja, ze mogen best nog een keertje in **Donald Duck** schrijven hoor. Maar dan moeten ze wel een poosje heel erg braaf zijn geweest. En dat is voor hen zo moeilijk, dat je wel eventjes geduld zult moeten hebben. Misschien gaan ze hun leven beteren als ze dit lezen. Nu ik het toch over leven beteren heb.... oom Dagobert is de laatste tijd toch zo veranderd! Hij praat helemaal niet meer over geld! Nou, dat heb ik nog nooit beleefd. En daarom heb ik hem even opgebeld.

Na een praatje over het weer vroeg ik hem: „Hoe gaat het met de zaken, oom Dagobert?"
„O, wel goed, geloof ik, Donald. Eerlijk gezegd heb ik me er de laatste tijd niet zo veel mee bemoeid, want ik heb het zo druk met iets anders!"
„Waarmee dan, oom Dagobert?"
„Met zuurkool eten! Dat weet je niet half! De hele dag eet en drink ik zuurkool! Zuurkoolsoep, zuurkoolpap en... eh... nou ja, gewoon zuurkool!" — „Ik wist niet dat u daar zo van hield!"
„Doe ik ook niet... een ogenblikje... even een hap zuurkool nemen! Maar... smek... weet je... smak... zo, die zit er weer in... ik heb zo verschrikkelijk veel zuurkool ingemaakt, dat ik het deze winter niet op krijg, als ik niet van 's morgens vroeg tot 's avonds laat zuurkool eet. En ik kan het toch niet weggooien? Denk je eens in hoeveel geld me dat heeft gekost!"
Ik heb de hoorn neergelegd zonder oom Dagobert te vertellen, dat ik wèl dol op zuurkool ben. Hij eet het liever tegen heug en meug zelf op, dan dat hij een ander iets gunt. **OOM DONALD**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 46

ALS je de letters van elk van deze zes woorden in een andere volgorde plaatst en bovendien aan ieder woord nog één letter toevoegt, kun je woorden van vijf letters vormen die de volgende omschrijving hebben:

1. soort metaal
2. vertrek
3. dunne draad op muziekinstrument
4. buitenmuur van een buis
5. rijtuig
6. zout water.

Schrijf nu de letters die je bij elk woord gevoegd hebt, in de cijfervolgorde achter elkaar op. Je krijgt dan de naam van een specerij.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur deze vóór 21 november 1963 aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet op de **adreszijde** „Oplossing 46" Veel succes!

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

Winnaars van prijsvraag nr. 39 zijn:
1e prijs: horloge: L. Vink, Coppelstockstraat 28, **Brielle.**
2e prijs: vierkl.-ballpoint: F. Vogelzang, Glindestr. 34, **Oldenzaal.**
3e prijs: tafeltennisspel: L. en A. Keij, **Halsteren;** S. en I. Noorda, **Drachten;** D. en B. Sneijders, **Baak;** E. Smits, **Tienray;** Foppe Klijnstra, **Heerenveen;** F. Hermus, **Breda;** H. Tapper, **Emmerschans;** Kinderen De Lorijn, **Zevenaar;** Jannie Beekmans, **Vlijmen;** H. Janse, **Schiedam.**
Doosje postpapier: W. Krol, **Emmeloord;** H. de Haan, **Twello;** M. Derkx, **Julianadorp (Curaçao);** R. v. Oorschot, **Goes;** T. Hijneman, **Wassenaar;** C. v. Egmons, **Valkenburg (Z.H.);** E. de Waard, **Alkmaar;** Aart Oskam, **Haastrecht;** G. v. Zutphen, **Utrecht;** J. Scholtes, **Hengelo (Ov.);** M. Ooms, **Velsen-N.;** E. Baumeister, **Den Haag;** N. Wijn, **Schagen;** Erik Jacobs, **Hilversum;** A. Schellings, **Den Bosch;** H. Klooster, **Nijmegen;** G. v. d. Veen, **A'dam-W.;** J. Vermeiren, **Borgerhout (Blg.);** G. Visser, **Velp;** S. Goedegebuure, **Breukelen.**
De oplossing van prijsvraag nr. 44 luidt: **PADDESTOEL.**

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

PETER BULT, BAKHUIZEN. Leuk is het op de kaasmarkt in Alkmaar, hè? Je hebt een fijne zomervakantie gehad, dat merk ik wel. Vond je 't ook weer leuk om naar school te gaan? Oma kan verrukkelijk taarten bakken, Peter. Mmmm! **ANS FLORIS, OBDAM,** Kwik, Kwek en Kwak waren heel blij met je brief. Want zo vaak gebeurt het niet dat ze zelf een brief krijgen. Je tekeningetje vonden ze erg leuk. Ze hebben het laten inlijsten. Tot schrijfs! **GERARD DENNEMAN, WORMERVEER.** Wat kun jij keurig schrijven, Gerard, en je had je brief zo leuk ingedeeld met die tekeningen erbij! Wil je soms ontwerper van het een of het ander worden? Ik ben er erg benieuwd naar. **JOSé DEVOS, HEVERLEE.** Ha, dat lees ik altijd graag, José: „Er komen nog meer brieven". Dus ik kijk al weer uit naar de volgende, dat begrijp je wel. Heverlee ligt niet ver van Brussel vandaan, hè? Dat is zeker wel fijn.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop je naam en adres en in de linkerbovenhoek **Oom Donalds Brievenhus.** Tot schrijfs!

WALT DISNEY'S

Donald Duck

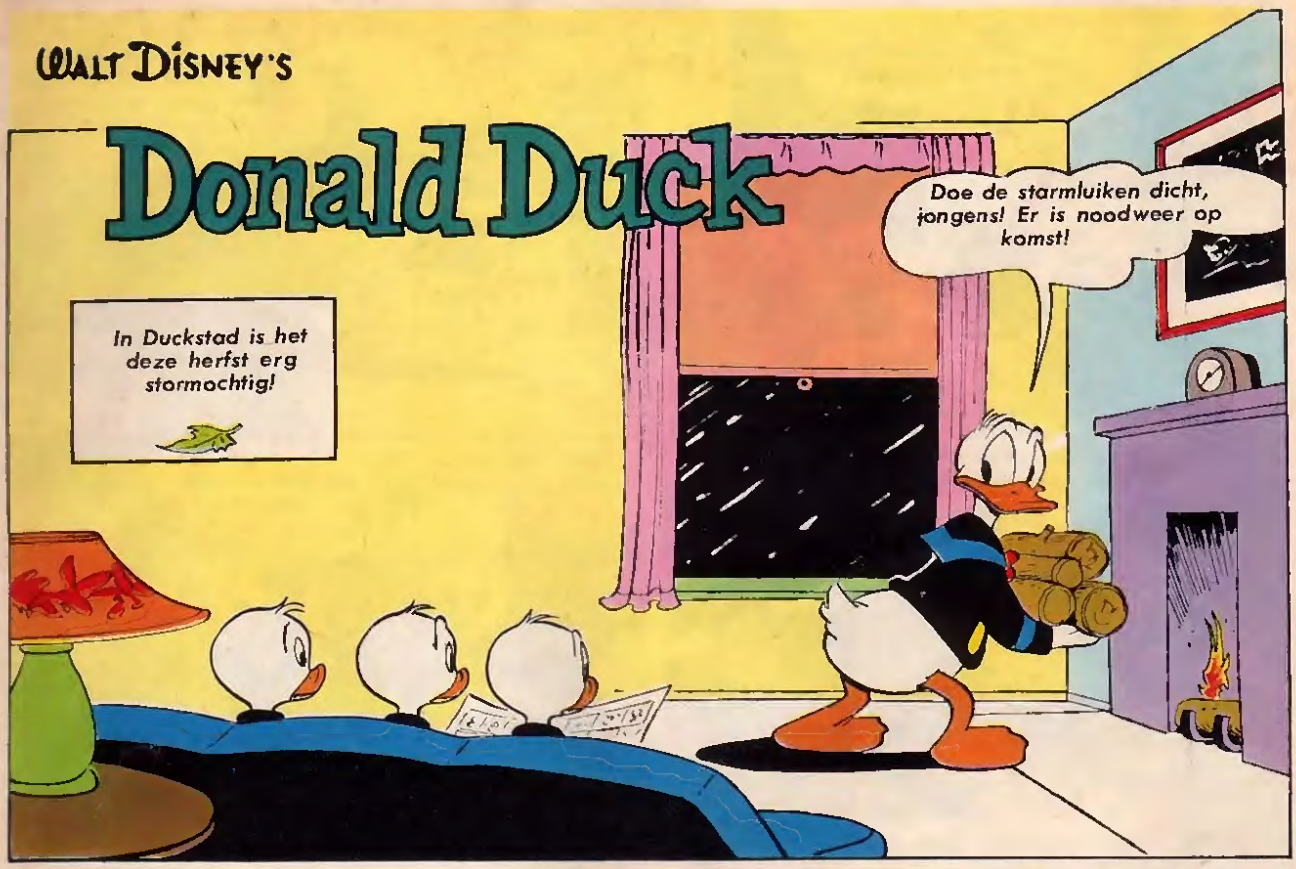

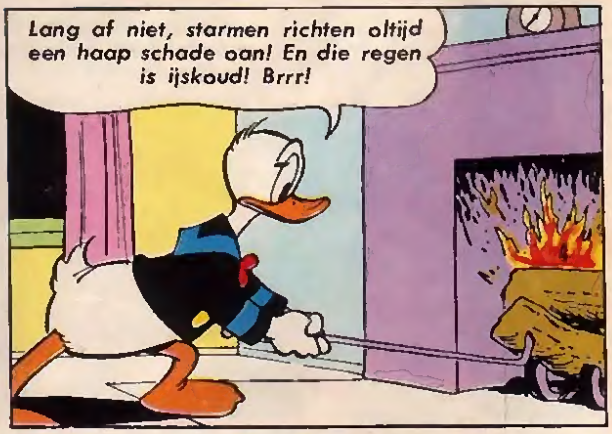

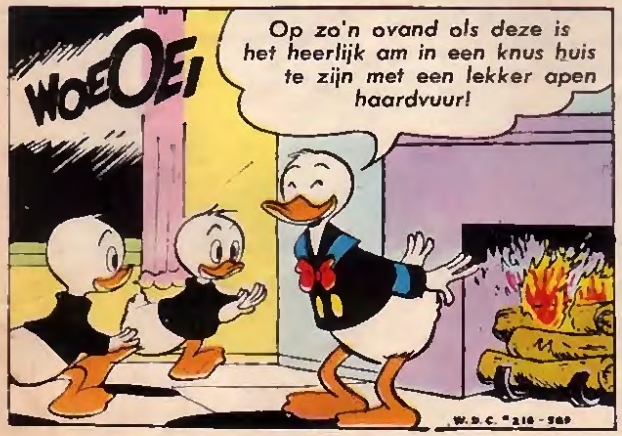

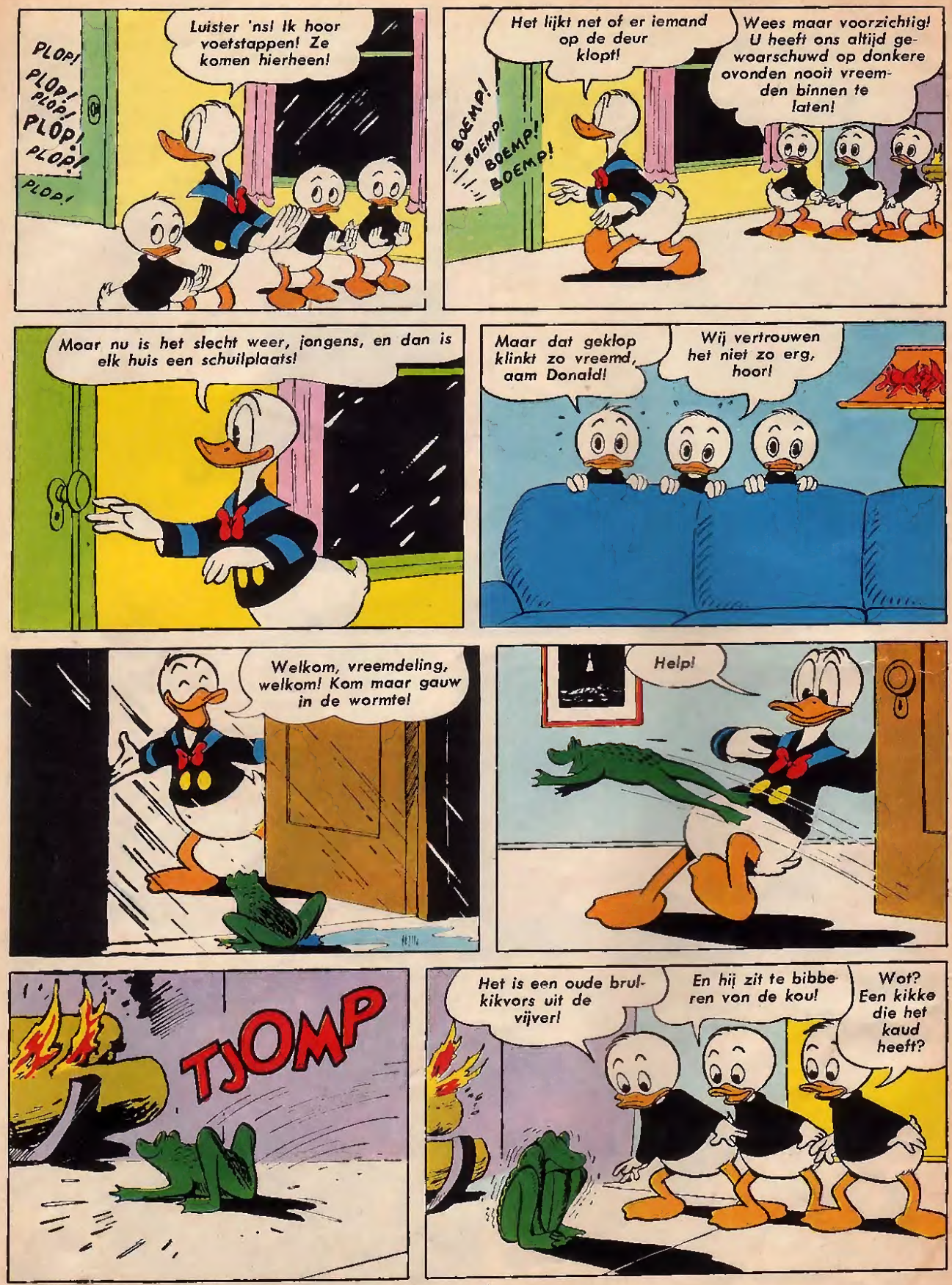
PLOP!
PLOP!
PLOP!
PLOP!
PLOP!
PLOP!
Luister 'ns! Ik hoor voetstappen! Ze komen hierheen!
BOEMP!
BOEMP!
BOEMP!
BOEMP!
Het lijkt net of er iemand op de deur klopt!
Wees maar voorzichtig! U heeft ons altijd gewoarschuwd op donkere ovonden nooit vreemden binnen te laten!
Moar nu is het slecht weer, jongens, en dan is elk huis een schuilplaats!
Maar dat geklop klinkt zo vreemd, aam Donald!
Wij vertrouwen het niet zo erg, hoor!
Welkom, vreemdeling, welkom! Kom maar gauw in de wormte!
Help!
TJOMP
Het is een oude brulkikvors uit de vijver!
En hij zit te bibberen von de kou!
Wot? Een kikke die het kaud heeft?

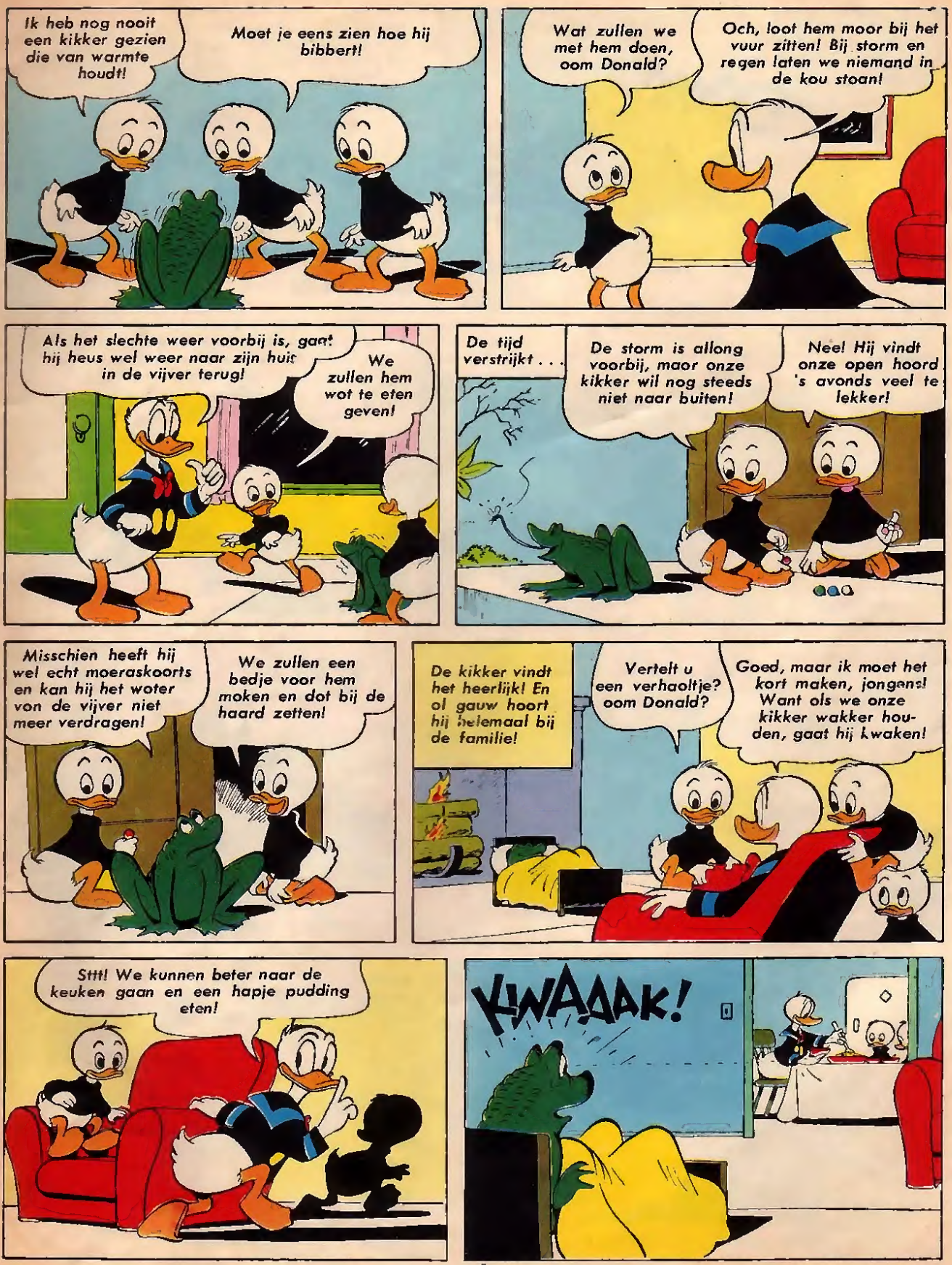
Ik heb nog nooit een kikker gezien die van warmte houdt!
Moet je eens zien hoe hij bibbert!
Wat zullen we met hem doen, oom Donald?
Och, loot hem moor bij het vuur zitten! Bij storm en regen laten we niemand in de kou stoan!
Als het slechte weer voorbij is, gaat hij heus wel weer naar zijn huis in de vijver terug!
We zullen hem wot te eten geven!
De tijd verstrijkt . . .
De storm is allong voorbij, maor onze kikker wil nog steeds niet naar buiten!
Nee! Hij vindt onze open hoord 's avonds veel te lekker!
Misschien heeft hij wel echt moeraskoorts en kan hij het woter von de vijver niet meer verdragen!
We zullen een bedje voor hem moken en dot bij de haard zetten!
De kikker vindt het heerlijk! En ol gauw hoort hij helemaal bij de familie!
Vertelt u een verhaoltje? oom Donald?
Goed, maar ik moet het kort maken, jongens! Want ols we onze kikker wakker houden, gaat hij kwaken!
Sttt! We kunnen beter naar de keuken gaan en een hapje pudding eten!
KWAAAK!

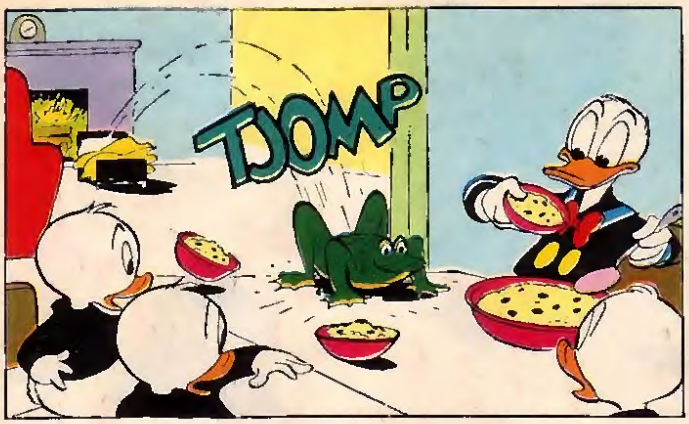
TJOMP

Goed! Goed! Alsjeblieft, je mag alle rozijnen uit de pudding hebben!
Misschien knap je dan wel zo op, dat je nooit meer zult bibberen!

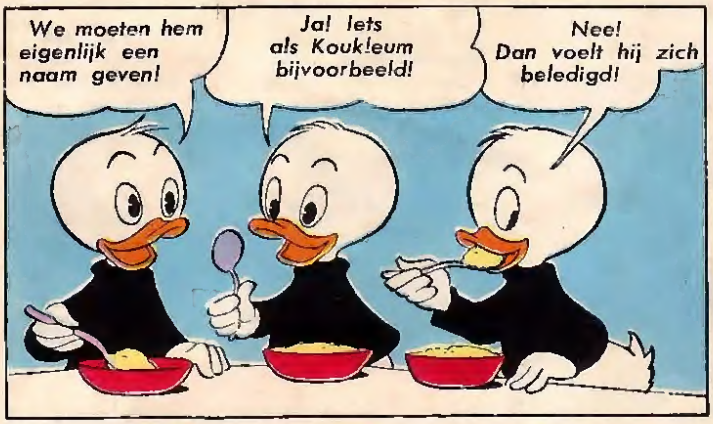
We moeten hem eigenlijk een naam geven!
Ja! Iets als Koukleum bijvoorbeeld!
Nee! Dan voelt hij zich beledigd!

Wat vinden jullie van de naam Katapult? Als het om eten gaat, is niemand er zo vlug bij als hij!

Een mooie naam, aam Donald! Hier, Katopult, een schepje ijs goot er nog wel in, hè? Eet maar lekker op!
IJS

UCH!

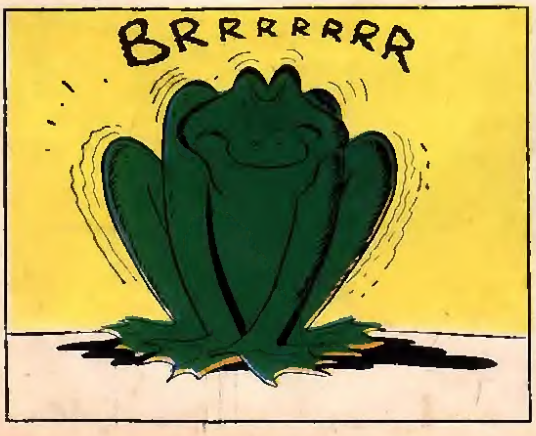
BRRRRRRR

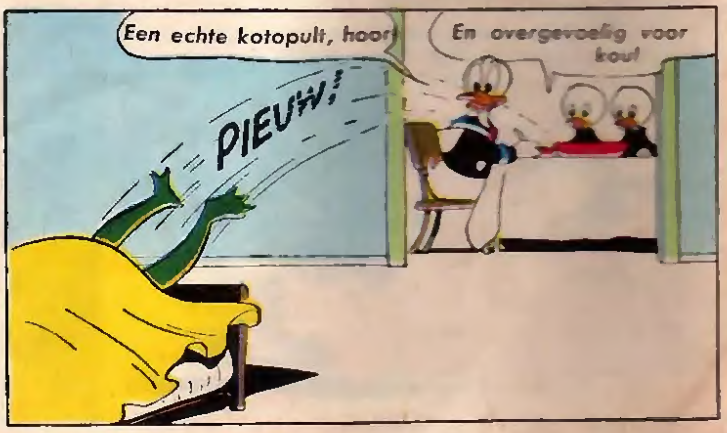
Een echte kotopult, hoor!
En overgevoelig voor kou!
PIEUW!

Zeg, heb je gezien dat Katapult bijna vijf meter springt?
Ja! Dat is meer dan genoeg om een springwedstrijd te winnen!
Gisteren sprong hij zelfs vijf meter tien voor een worm worstje!
Vijf meter tien?! Haal vlug wat worstjes! Er is vandaag een springwedstrijd voor kikkers in het park!
En zo . . .
START PLAATS
Katapult gaat nu zelf zijn kost verdienen!
Ja! En wij een grote geldprijs! Het is warm weer, dus hij zal heel ver komen!
De eerste springer is de Duckstadkampioen, Komeet, die vier-eeneenhalve meter kan springen!
Vooruit, Komeet! Spring maor wat je kunt!
Hij is lui, hè?
Als het warm is, is hij altijd lui, maar een beetje ijswoter frist hem wel op!
Komeet heeft zijn eigen record gebroken! Vier meter zeventig!
ZOEF!
Sjonge, da's een sterke tegenstander! Ga jij vast daar staan met de worst Kwok!
De volgende is Katapult, een onbekende springer! Sterkte! Dat zal hij wel nodig hebben!

Kijk 'ns, Katapult! Kam je je warstje halen?
Za krijg je een kikker naait aan 't springen! Ik zal je helpen!
Waar bemoeit u zich eigenlijk mee? Nu heeft u Katapults hele dag bedorven!
Brrrrr!
Als Katapult niet binnen tien seconden springt, valt hij uit!
Ik zal een vuurtje maken! Misschien springt hij dan!
NOG DRIE SECONDEN... TWEE...
KWAAAK!
Katapult heeft vijf meter tien gesprongen!
Ik ga maar weer naar huis!
Ik ook! Tegen Katapult heeft mijn kikker geen schijn van kans!

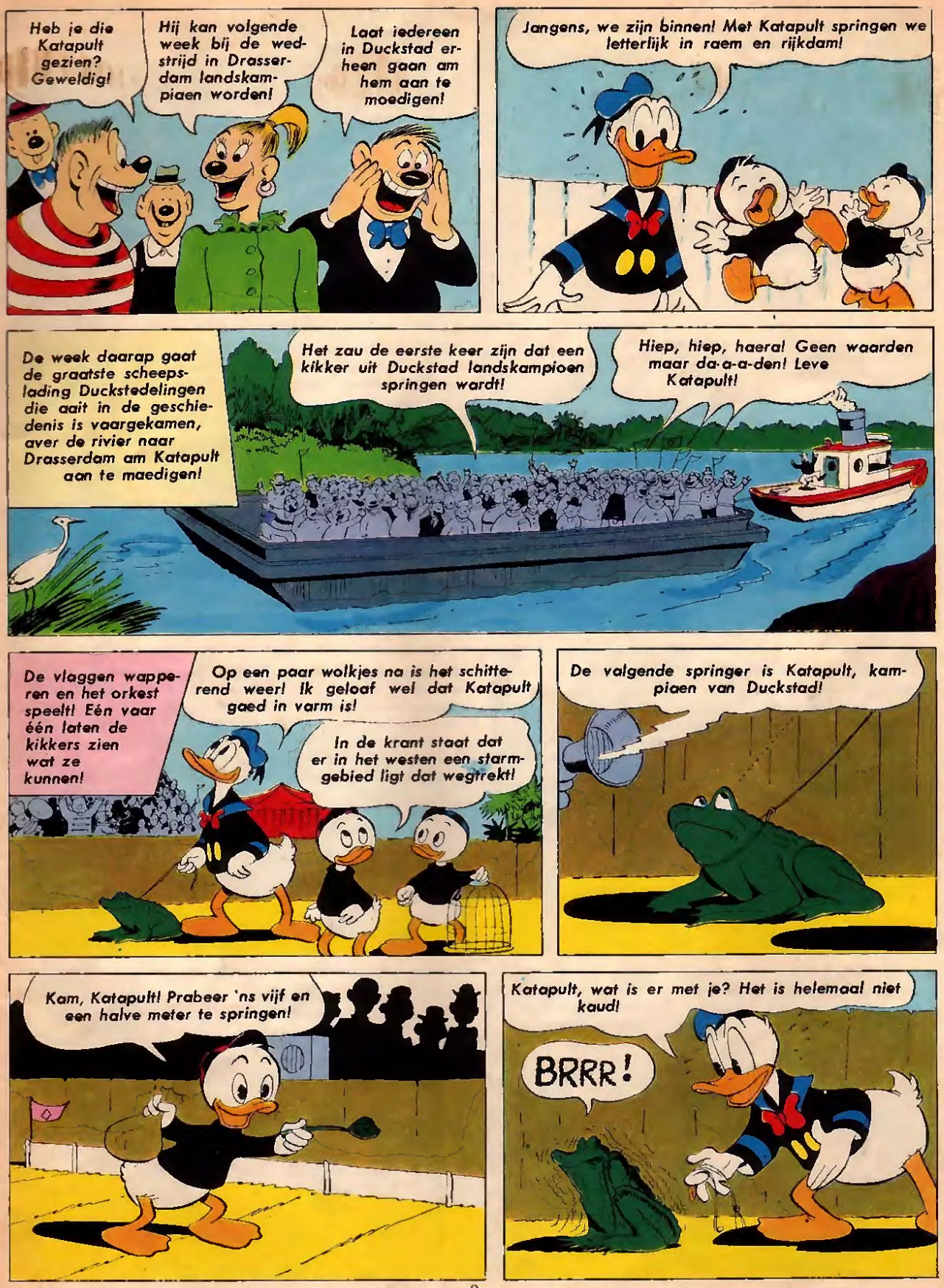
Heb je die Katapult gezien? Geweldig!
Hij kan volgende week bij de wedstrijd in Drasserdam landskampiaen worden!
Laat iedereen in Duckstad erheen gaan am hem aan te moedigen!
Jangens, we zijn binnen! Met Katapult springen we letterlijk in raem en rijkdam!
De week daarap gaat de graatste scheepslading Duckstedelingen die aait in de geschiedenis is vaargekamen, aver de rivier naar Drasserdam am Katapult aan te maedigen!
Het zau de eerste keer zijn dat een kikker uit Duckstad landskampioen springen wardt!
Hiep, hiep, haera! Geen waarden maar da-a-a-den! Leve Katapult!
De vlaggen wapperen en het orkest speelt! Eén vaar één laten de kikkers zien wat ze kunnen!
Op een paar wolkjes na is het schitterend weer! Ik geloaf wel dat Katapult gaed in varm is!
In de krant staat dat er in het westen een starmgebied ligt dat wegtrekt!
De valgende springer is Katapult, kampiaen van Duckstad!
Kam, Katapult! Prabeer 'ns vijf en een halve meter te springen!
Katapult, wat is er met je? Het is helemaal niet kaud!
BRRR!

Lieve help? Hij heeft kou gevat! Gauw een vuurtje!
Regen! Waar komt die zo plotseling vandaan?
FSSST
Het is de storm! Die is naar ons toegedrooid!
Twee seconden . . . een seconde. Katapult mag niet meer meedoen!
Waardeloos, Katapult! Schande, Katapult! Schaam je!
Dit helpt je toch niets! We kunnen beter naar de boot gaan! Brrr, het zal wel spoken op de rivier!
Onze kans is verkeken! Moor we verwijten je niets, Katapult!
Waarom moest die storm nou net op dàt ogenblik gaan draaien?
De terugtocht over de rivier noor Duckstod verloopt niet zonder gevoren!
Drijfnat en gebeukt door een ijskoude wind! En dat allemaal om die bange kikker die heel Duckstad in de steek heeft gelaten!
Houdt u goed vast, mensen! We lopen aan de grond op de Rompenknoest!
Dat is mijlen uit de koers! Ze zullen ons nooit vinden!
Sein naar Duckstad dat ze ons vlot moeten trekken!
Kon niet, we hebben geen radio aan boord!

HELP! HELLUP!
Roak niet in poniek! We zinken nog long niet!
Kotopult is ook bang! Hij probeert uit z'n kooi te komen!
Hij wil naar huis om in zijn bedje bij het vuur te kruipen, denk ik!
Dot brengt me op een idee!
Als we een boodschap in een waterdicht buisje doen en dat ap de rug van Katapult vost moken!
Ja, zeg! Dan kon hij dot naar amo brengen die in ons huis ap ans wocht!
Even loter . . .
Blijf doar! Kotopult heeft ruimte nodig om te springen!
Die bibberende lofoord? Hij durft niet eens te springen!
Het woter is koud en de afstond ver, moor thuis wocht hem een knopperend hoordvuurtje! En Katapult springt!
Nee maar! Hij heeft zes meter gesprangen!
Hoe kom je erbij! Dot was zeker negen meter!
BRRRRR!
PLONS
HAP!

Katopult haudt val en hij gaot olmaor verder . . . aver verraderlijke modderbonken.

Door mosso's drijfhaut, val met knopen en stekels . . .

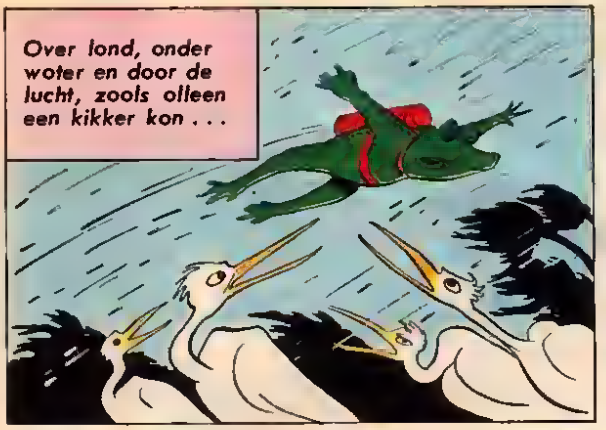
Over lond, onder woter en door de lucht, zools olleen een kikker kon . . .

De door de storm gebeukte straten van Duckstad hebben nog nooit zo'n vreemde boodschopper aver zich heen zien goon!
PLOP
PLOP
PLOP

PLOP!
BOEMP
BOEMP
BOEMP
Goeie grutjes! Is er iemond oon de deur?

Katopult! En er is iets vastgemookt op zijn rug!

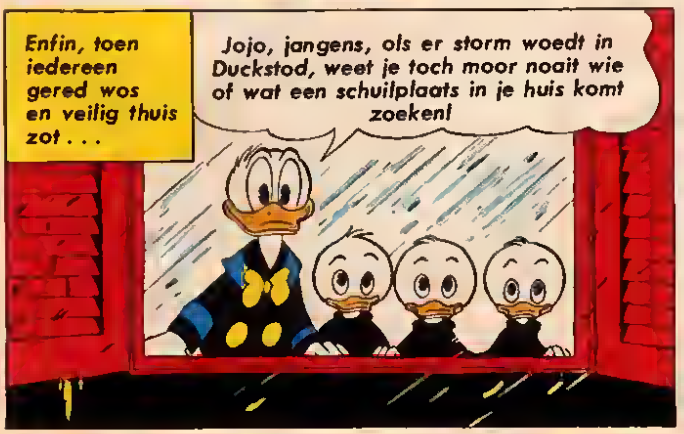
Enfin, toen iedereen gered wos en veilig thuis zot . . .
Jojo, jangens, ols er storm woedt in Duckstod, weet je toch moor noait wie of wat een schuilplaats in je huis komt zoeken!

In dit gevol kregen we bezoek van de grootste held die Duckstad ooit heeft gehad!
VOOR KATAPULT UIT DANKBAARHEID VAN DE BEWONERS VAN DUCKSTAD

ZO GING IK VAN START

door
TILLY VAN DER ZWAARD

HET is echt waar, tot mijn eenentwintigste jaar heb ik nooit geweten wat atletiek was. Drie jaar daarna was ik Nederlands kampioene op de 200 meter en de 400 meter. Op die laatste afstand, de 400 meter, heb ik zelfs een paar keer achter elkaar het Nederlands record gebroken! Toen ik op de Europese kampioenschappen die in Belgrado gehouden werden, een bronzen medaille won, wist ik dat ik vanaf dat moment tot de internationale topklasse behoorde Het klinkt misschien een beetje opschepperig, maar zo is het gewoon gegaan. Het leek wel alsof ik een abonnement had gekregen op de eerste plaats.... maar als ik in Moskou of in Canada soms genoegen moest nemen met de tweede plaats achter de een of andere beroemdheid, dan was ik daar net zo blij mee!

Als ik aan vroeger terugdenk, is het allemaal toch wel vreemd gegaan, vind ik. Op school waren er natuurlijk wel 'ns hardloopwedstrijden en die won ik altijd gemakkelijk. Ook hadden wij bij ons in Aalsmeer na het bloemencorso wel 'ns van die wedstrijden voor meisjes, over 60 meter. Ik heb er één keer aan meegedaan en toen gewonnen, maar het drong amper tot me door dat ik echt snel had gelopen. Zo'n wedstrijd tegen mijn vriendinnetjes nam ik eenvoudig niet helemaal serieus. Wel heb ik altijd erg veel medelijden gehad met mensen die invalide waren of ongelukkig liepen. Dat leek mij het ergste wat er was. Ik hield van opschieten en stil zitten kon ik niet. Een van de ergste dagen van mijn leven was toen ik tijdens een bloemencorso urenlang als een soort fee roerloos bovenop een praalwagen moest staan.

In Aalsmeer ben ik vrij lang lid geweest van de turnvereniging TVA, maar op de duur kreeg ik toch genoeg van gymnastiek. Ik probeerde het 's bij de handbal-afdeling. Ik vond het wel aardig, maar toen ik op een zaterdagmiddag de atletiekafdeling van TVA aan 't werk zag, wist ik het: dat wàs het. Hardlopen, in wedstrijden! Vier jaar geleden is dat nu alweer.

Twee jaar ben ik er lid geweest, toen voelde ik dat ik er niet meer verder kwam. Ik liep de 200 meter zo hard ik kon, en als ik dan over de eindstreep kwam, was ik nooit moe Bij Sagitta in Amsterdam is Jan Blankers trainer. Hij heeft ook Fanny opgeleid en ik dacht dat ik bij hem wel wat meer zou kunnen bereiken. Nou, hij zag wat ik nodig had om sneller te worden. Hij heeft mij ook de 400 meter laten lopen, wat uiteindelijk mijn sterkste afstand is geworden! Het is allemaal zo vlug gegaan, dat ik het soms haast niet kan geloven, vooral als ik op een ereschavotje sta en wéér een beker of een medaille in ontvangst mag nemen!

WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
Midos Wolf, woog het niet weer om op ons moondelijks snoeifestijn te komen zonder je eigen eten en drinken mee te brengen!
Oe-joej!
KLUPHUIS FAN DE BOOSWIGTEN
WOMP!

Wij, booswichten, vinden olles prochtig wot oneerlijk, gemeen, gluiperig en doortropt is, moor dit goot olle perken te buiten! Dit is de lootste keer dot je je buik met ons eten hebt volgestopt!

Bovendien, als we ons eten met jou delen, doen we iets liefdadigs! Bah! Dus jij probeert ons op een slinkse manier broof te laten zijn!
Zo is 't!

Hebt u ruzie met de booswichten gehod, voder?
Jo! Ze vinden dot ik te goed ben om lid von de club te zijn!

U bedoelt natuurlijk, te slecht, hè voder?
Nee, te goed! Au! Wot kwom dòt oon!

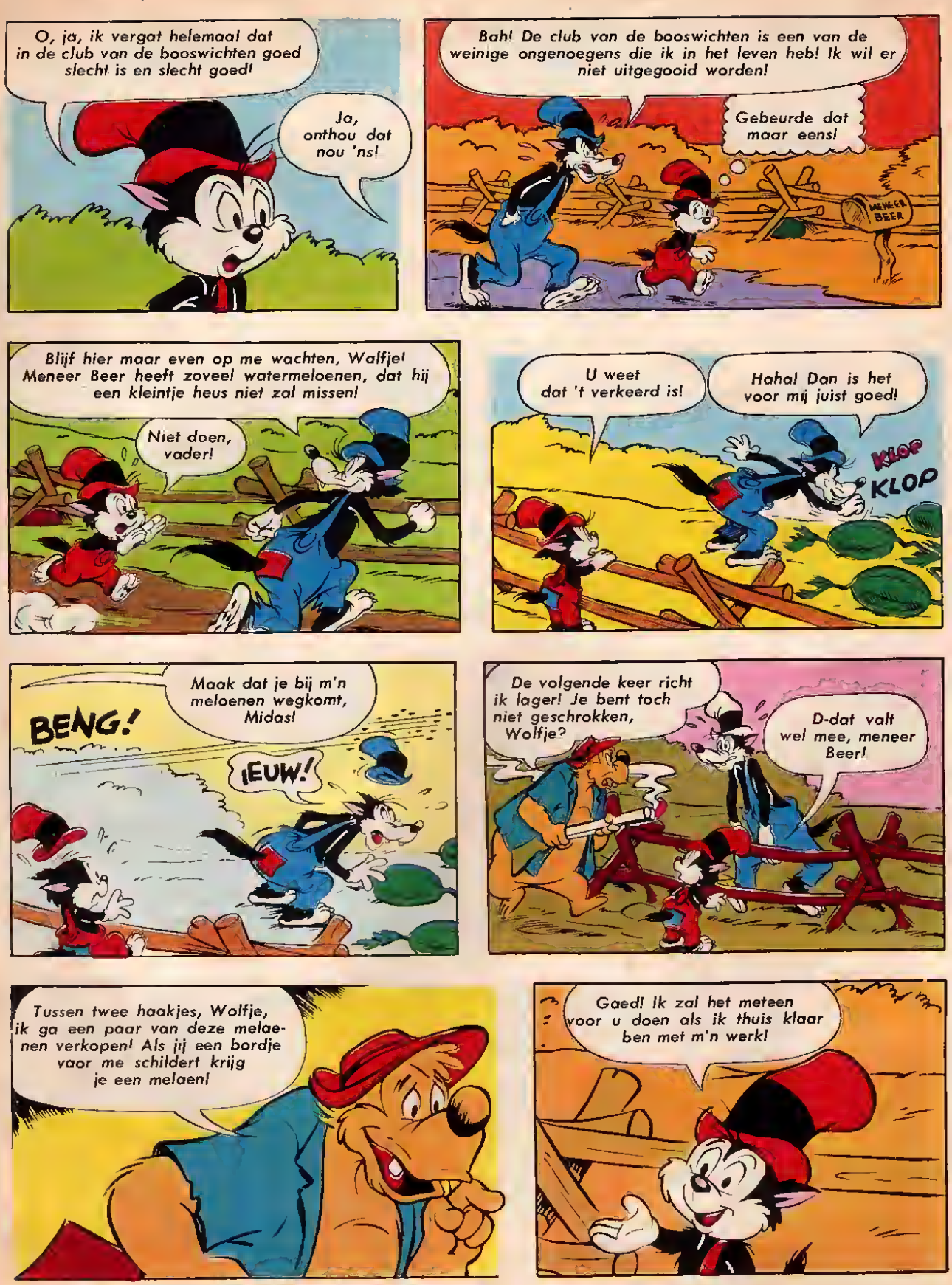
O, ja, ik vergat helemaal dat in de club van de booswichten goed slecht is en slecht goed!
Ja, onthou dat nou 'ns!
Bah! De club van de booswichten is een van de weinige ongenoegens die ik in het leven heb! Ik wil er niet uitgegooid worden!
Gebeurde dat maar eens!
MENEER BEER
Blijf hier maar even op me wachten, Walfje! Meneer Beer heeft zoveel watermeloenen, dat hij een kleintje heus niet zal missen!
Niet doen, vader!
U weet dat 't verkeerd is!
Haha! Dan is het voor mij juist goed!
KLOP KLOP
BENG!
Maak dat je bij m'n meloenen wegkomt, Midas!
¡EUW!
De volgende keer richt ik lager! Je bent toch niet geschrokken, Wolfje?
D-dat valt wel mee, meneer Beer!
Tussen twee haakjes, Wolfje, ik ga een paar van deze melaenen verkopen! Als jij een bordje voor me schildert krijg je een melaen!
Gaed! Ik zal het meteen voor u doen als ik thuis klaar ben met m'n werk!

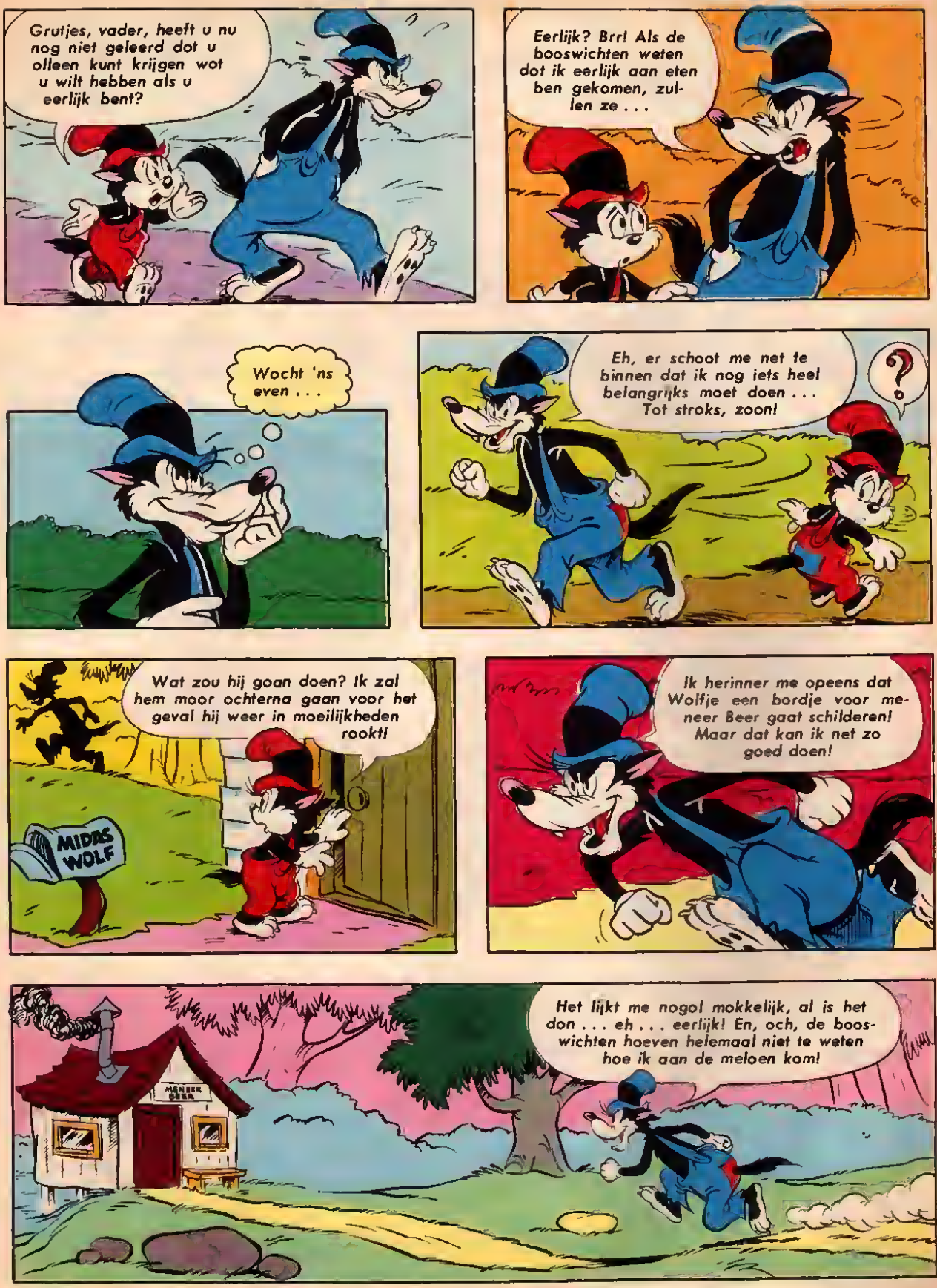
Grutjes, vader, heeft u nu nog niet geleerd dot u olleen kunt krijgen wot u wilt hebben als u eerlijk bent?
Eerlijk? Brr! Als de booswichten weten dot ik eerlijk aan eten ben gekomen, zullen ze . . .
Wocht 'ns even . . .
Eh, er schoot me net te binnen dat ik nog iets heel belangrijks moet doen . . . Tot stroks, zoon!
?
Wat zou hij goan doen? Ik zal hem moor ochterna gaan voor het geval hij weer in moeilijkheden rookt!
MIDAS WOLF
Ik herinner me opeens dat Wolfje een bordje voor meneer Beer gaat schilderen! Maar dat kan ik net zo goed doen!
MENEER BEER
Het lijkt me nogal mokkelijk, al is het don . . . eh . . . eerlijk! En, och, de booswichten hoeven helemaal niet te weten hoe ik aan de meloen kom!

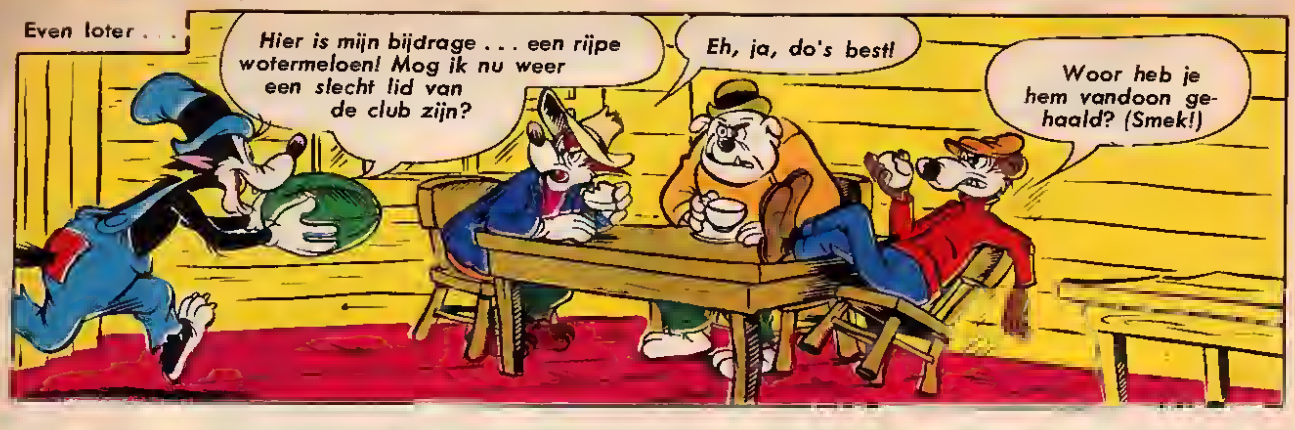
Even later . . .
Hier is mijn bijdrage . . . een rijpe watermeloen! Mag ik nu weer een slecht lid van de club zijn?
Eh, ja, do's best!
Waar heb je hem vandaan gehaald? (Smek!)

Nou, als ik zeg dat iemand verschrikkelijk boos is als-ie 't te weten komt, weet je genoeg!
Sjonge, dat klinkt goed gemeen, zeg!

Hé, Midas! Ik heb overal naar je gezocht! Walfje zei dat je waarschijnlijk wel hier zou zijn!
M-meneer Beer! W-wat wilt u?

Je hebt je werk zo goed gedaan, dat ik graag nog za'n bordje wil hebben!
OE!
GOED WERK?!
RIJPE WATERMELOENEN SEFEN EN SEFENTIG CENT PER STUK

Zo, zo!? Dus jij hebt die watermelonen gekregen omdat je eerlijk werk hebt gedaan!
I-ik zal het jullie uitleggen!

Midas Walf, dit keer ward je voorgoed uit de club gemikt!
AU!
Arme vader! Of hij is te slecht, óf te gaed!

WAT ER GEB[illegible]DE:
In het huisje [illegible]n Oma Tingeling, w[illegible]r Pipo, Mammaloe en Petra logeren, woont nu ook een zonderlinge uitvinder, die 's nachts over de schutting is komen aanwaaien. Hij maakte een machine „de Humdrumwerper" om daarmee die lastige meneer Humdrum te verjagen, maar de eerste die in de val liep, was sheriff Psop. Toen hij bijgekomen was, kon de sheriff groot nieuws vertellen: de weg langs Oma's huisje zal een hoofdweg worden met snelverkeer! Het ziet ernaar uit dat het nu gedaan is met de rust van Oma . . . òf er moet iets gebeuren . .

8. HET VERKEERSPROBLEEM...

ER moet iets gebeuren," zegt Pipo. „Maar het zal niet eenvoudig zijn! Het snelverkeer kun je niet met een touwtje tegenhouden!" Doctor Frommel dringt zich naar voren. „Maak u keen zorgens, vrouw oma," roept hij. „Gij kuunt dat aan mij overlaten ja! Het ies zo eenvoudig, iek maak enkele veranderiengs aan die Humdrum-werper en dan wordt die masjien ene auto-werper! Iedere automobiel die het wagen zullen durft om hier langs uwe huis te rijden, zal door das apparaat vol-automatisch opgenomen en weggeslingerd worden zullen! Das ies een heerlijkes idee, nietwaar? Heel knap! Hoog met ikke!" Alle aanwezigen beginnen door elkaar te roepen, dat zoiets natuurlijk niet mag! „We zijn hier geen wegpiraten!" zegt Pipo. „We mogen nooit auto's in gevaar brengen, dat weet ieder kind! We moeten iets anders verzinnen! Maar eerst ga ik op onderzoek. Wat zei de sheriff ook alweer? De echte hoofdweg was weggespoeld door de regenbuien, daarom komt het verkeer voortaan hierlangs! Hm. het is een beetje raar, zóveel heeft het toch niet geregend?"

In zichzelf mompelend loopt Pipo de voordeur uit. Petra en doctor Frommel gaan met hem mee. In de ure des gevaars moet men elkaar helpen. „Maakt u zich maar niet druk, meneer Pipo!" roept Oma uit het raam. „Misschien loopt het allemaal niet zo'n vaart. Meneer de sheriff is een beste man, maar hij maakt graag indruk met belangrijke mededelingen. Het kan best zijn dat het niet waar is van al die auto's, en dat er helemaal geen. . ."Oma moet zwijgen. . . er klinkt een loeiend geluid....

„Pas op!" roept Pipo, hij geeft doctor Frommel een duw, zodat hij van de weg af en in de struiken ploft, hij tilt Petra op en springt zelf ook in de berm. Net op tijd! Met brullende motoren flitsen vijf auto's achter elkaar voorbij! Het grind spat tegen de ramen van Oma's huisje, twee geraniums vallen flauw, een stofwolk kleurt het schone wasgoed aan de lijn opeens grijs. Mammaloe is het eerst van de schrik hersteld, ze schuift de ramen dicht, ze haalt het wasgoed binnen. Daar zijn weer drie auto's, een vrachtwagen, een race-motor . . . het houdt niet op. Hoestend staat Pipo op uit de struiken „Sapperdeflipflap!" roept hij boven het gebrul van de motoren uit, „dit is heel vreselijk! Kom mee, doctor! Kom mee, Petra! Nee, we gaan niet over de weg, er loopt hier een smal konijnepaadje door de struiken, dat is genoeg voor voetgangers!"

Ze lopen achter elkaar door het bos, langs de weg! Het verkeer flitst langs met bulderend geweld

[illegible]veral in het bos komen ze groep-
[illegible]es dieren tegen, eekhoorns, herten,
[illegible] muisjes, die overhaast bezig
[illegible]eider van de wegrand af die-
[illegible]er het bos in te vluchten voor de
[illegible] wagens van de mensen..
[illegible]aten [illegible]es in de steek
[illegible] hun warme holle-
[illegible] zucht Pipo, „alles
[illegible] buurt [illegible]
[illegible] Wa[illegible]
[illegible] we [illegible] het kru[illegible]
[illegible] Nu [illegible] overstek[illegible]
[illegible] kijken [illegible] dan [illegible]chts,

Pipo en het Humdrum Gevaar!

geschreven door WIM MEULDIJK
prenten van JAN WESSEING

als de weg even vrij is, lopen ze snel naar de andere kant. „Jaja," zegt Pipo, „dit is het punt waar de zijweg naar Oma's huisje begint. De weg die nu hoofdweg geworden is." „Ja," roept Petra. „Daar staat een bord! *Wegomlegging! Hoofdweg verzakt en gevaarlijk door regen!* Papa Pipo, hoe kan dat nou? Het heeft hier in geen drie weken geregend!" Pipo zegt dat ze dat nu juist gaan onderzoeken. Nieuwsgierig lopen ze langs de weg, die vroeger de hoofdweg was. Ze hoeven niet zo ver te gasn. Opeens is er geen weg meer, alleen maar een diepe kuil. „Zie doch maal!" roept doctor Frommel „De weg is ja weg, verdwenen. Een schrikkelijke aanblik! Dat moet ja ene zware regenbui gedaan hebben kunnen!" Pipo zet z'n hoedje een beetje achterover en gaat om de kuil been lopen! Hij steekt hier en daar zijn vinger in de grond, hij pakt een stukje asfalt en ruikt eraan. Hij houdt een paar steentjes tegen het licht, hij likt eens aan een beetje zand.

„Driemiljoen mosterdpotjes!" stameit hij. „Er klopt iets niet! Als het hier zo geregend had, zou er toch nog vocht moeten zijn en modderpoeltjes? Het is hier zo droog als in een woestijn. Hoe kan die weg nu zo kapot geworden zijn? Daar snap ik niets van! Ik moet daar eens rustig over gaan zitten nadenken." Pipo zakt door zijn knieën om te gaan zitten, maar hij heeft de grond nog niet aangeraskt of hij springt met een ruk weer overeind. Er steekt iets scherps uit de grond.

„Vóórziecht, heer clown," zegt doctor Frommel. „Das ies ene scherpe puunt. Wacht maal, jij kijk, het ies ene houweel!" Met enige moeite graven Petra, Pipo en de uitvinder het scherpe werktuig uit de grond. Pipo staat te hippen van opwinding. „We zijn net echte detectives!" roept bij. „Knappe speurneuzen zijn we! Die weg is helemaal niet weggespoeld, iemand heeft hem expres met deze houweel stukgemaakt!" Petra wordt erg kwasd. „Wat een slechte streek," zegt ze. „Je mag niet op een hoofdweg spelen en je mag hem helemaal niet kspotmaken. Wie kan dat nu gedaan hebben, papa Pipo?"

Pipo zegt dat ze dat later wel zullen ontdekken; de hoofdzask is dat de boofdweg zo vlug mogelijk gemaakt wordt, zodat het verkeer niet langer voorbij Oma's huisje zal daveren. „We zijn ja geen stratenmakers," mompelt doctor Frommel, „maar iek kan ja wel even iets uitvienden om het wegdek zo snel mogelijk te herstellen zullen kunnen!"

„Prachtig!" roept Pipo. „Hier ziet u Pipo de clown in zijn nieuwe rol van wegdek-maker. Komt dat zien!" Maar voorlopig komt er niemand! Om eerlijk te zijn: Pipo, de doctor en Petra zijn drie dagen lang bezig om de weg weer in orde te maken. Ze komen iedere avond doodmoe in Oma's huisje, maar ze vertellen niemand wat ze uitgevoerd hebben. „Pipo," klaagt Mammaloe de derde avond, „het is hier bijna niet meer uit te houden! De herrie van het snelverkeer maskt dit huisje onbewoonbaar. Oma wordt mager van het lawaai, de kippen leggen niet meer, de schilderijtjes vallen van de muren en de pannen glijden van het fornuis. Het is zo zielig, Pipo, en jij doet er msar niets aan, je gsat iedere dag maar weer wandelen met die doctor en met Petra! Pipo, ik zal zelf wel iets verzinnen om dat snelverkeer een beetje te temmen. Trouwens, de sheriff is vandaag komen zeggen dat het morgen een heuglijke dag is. Dan komt namelijk de minister van het verkeer hier zelf kijken hoe het met deze weg staat! Dan kunnen we die man eens gelijk de waarheid zeggen; het is niet netjes om zijn herrie-verkeer zomaar over Oma's weg te laten brullen!"

Pipo grinnikt geheimzinnig. „Mammaloe," zegt hij, „als jij een plannetje hebt, mag je dst uitvoeren, maar je kunt ook een beetje op je man Pipo vertrouwen! Het wordt morgen een belangrijke dag, dat is zeker!"

De volgende dag komen sheriff Psop en meneer Humdrum op bezoek. De eerste omdat hij geen plechtig moment wil missen, de tweede gewoon als bemoeial! Om half elf komt er een lange zwsrte auto. Hij stopt voor 't huisje van Oma. „Hoera voor de minister," roept sheriff Psop, maar hij is de enige! Meneer Humdrum klapt zo'n beetje in zijn hsnden, de anderen zwijgen. De minister is een keurige man, maar hij kijkt heel kwaad. „Sheriff!" roept hij „wat betekent dat! Er staat 'n groot bord aan het begin van deze weg. Dasr staat op: Beperk uw snelheid! Er woont hier een Oma! Wie heeft dat onzinnige bord daar neergezet?" De sheriff wordt wit en begint te bibberen van schrik. „Ik-ik . . w-weet niet!" stamelt hij. „H-het was me n-nog niet opgevallen. Ik z-zal de d-dader direct arresteren!" Mammaloe doet een stapje naar voren. „Zeg, meneertjes!" roept ze, „u hoeft niet zo min over dat mooie bord te praten. Het heeft me reuze veel moeite gekost om het zo netjes te schilderen met al die letters!" De minister geeft een schreeuw. „Arresteer die vrouw!" roept hij. „Het wegennet is van mij, daar mag niemand anders mee spelen!" Pipo rolt achterover van hat lachen. „Mammaloe!' roept hij, „lief mens, hoe kon je dat nou doen?!"

Volgende waek: DE WEG-WEGPIRAAT!

WALT DISNEY'S
Knabbel en Babbel
Bah! Als jullie er za over denken, wat doe ik dan eigenlijk nog langer bij jullie?
Oejoei! Brombeer heeft weer ruzie met de dwergen, gelaof ik!
We zullen n's vrogen wat er is!
Hé, zeg, waarom loapt Brambeer zo baas weg?
O, hij uift oltijd zo stop . . . eh, stuift oltijd zo op! Hij daet zijn noom wel eer oon!
We warden zo kriegelig von zijn gemopper! We vraegen olleen of hij wot vriendelijker wilde zijn!
Toen werd hij beel hoos . . . eh, heel boas!
Kom! We zullen weer oan 't werk goan!
Wij gaon ook werken, Babbel!
Werken? We hebben niets te doen, gelukkig!
We gaan ons met die knorrige Brambeer bezighouden!

Dog, Brombeer! Waarom ben je zo knorrig?
WIE IS KNORRIG ?!!
Help! Eh . . . jij, zou ik zeggen!
Nou, misschien ben ik wel een knorrepot en zoek ik ruzie, maar daar heb ik 'n reden voor!
Welke dan!
Ik ben de grootste pechvogel van de hele wereld! Als er in het bos maar één rotte appel aan een boom zou hangen, zou hij op mij vallen!
Hoho! Wat een onzin! Zoveel pech heeft niemand!
Poeh! Dat dacht je maar!
SPLOESJ!
Kijk eens!
Grote griebeltjes!
Zie je wel? Jullie zouden ook knorrig zijn als je zo'n pech had!
Je hebt gelijk! Maar als we je gelukkig maken, brom je niet meer!
Hoho! En hoe denk je zoiets onmogelijks klaar te spelen?
We gaan iets zoeken dat geluk aanbrengt! Kom maar mee!

Bah! Dat heb ik al zo vaak geprobeerd!
Doet er niet toe! We zullen in dat klaverveldje klavertje-vier gaan zoeken!
Ga gauw kijken! Klavertjes-vier brengen veel geluk aan!
Nou, goed dan! Maar ik verwacht er helemaal niks van!
Oei! Er staan brandnetels tussen! Dat bord waarschuwt ervoor!
PAS OP! BRAND-NETELS
Aauuu! Zie je wel dat ik geen geluk heb?
Grr! Nu heb ik jeuk . . . en zin am ook jullie tussen de brandnetels te mikken!
Geef ons nog één kans, Brombeer! We willen je heus helpen!
Nou, goed dan! Maar kom deze keer met wat beters voar de dag, hoor!
Ha, ik weet iets dat veel geluk brengt! Een konijnepootje!
Maar waar kunnen we er eentje vinden?
Daar zie ik er al een! Dat is nag eens een goed voorteken!
Sjonge, dat hier zomaar een konijnepootje ligt! Dat betekent ook geluk!
Nou, ja, ik kan het altijd proberen!

Ik zal . . . (Slik!)
HELP!
Lieve help! Kan een konijn niet eens een dutje doen zonder dat iemand hem bij z'n tenen pakt?-
AU!
Jullie hebben me narigheid genoeg bezorgd vandaag! Maak dat je wegkomt!
Grutjes! We hebben Brombeer nog knorriger gemaakt!
Oejoei! Er heeft een paard zijn hoef verloren!
KONK!
We hebben een hoefijzer gevonden, Brombeer!
Als dat geluk brengt, had een paard het nooit verloren!
Misschien heeft de hoefsmid die ochter het bos waont, hem verloren!
Goed! Maor dit is de laatste keer! Ik trap er niet meer in!
KENG!
AU-OE-OE-OE!
Grrr! Ik zal je leren een hoef tegen m'n hoofd te bonken!
Maor . . . maar . . .

Wie 't lootst bonkt, bonkt 't best!
BONK!
AUU!
Nu heb ik genoeg von jullie verdrogen! Ik zol er eens over denken hoe ik het jullie betoold kon zetten!
We probeerden je te helpen!
Jo, dot heb ik gemerkt!
Helemool niet! Kijk moor eens noar het grosl
Geld! Ik heb een tientje gevonden! Dot is het eerste geluk dot me ooit is overkomen in mijn leven!
En het is vost niet het lootste!
Brombeer! Ik heb noor je gezocht! Je oom Knorrepot heeft een heleboel geld geërfd en ik moest jou, zijn lievelingsneef, er duizend gulden von geven!
JIPPIE!
Hé, nu ben ik er ochter! Wij zijn je gelukspoppetjes! Sinds je ons vost hebt, gebeuren er fijne dingen!
Dat is zo! Blijf moor dicht bij me, ik heb me nog nooit zo onknorrig gevoeld!
Dus . .
Sjonge, wot is er met Brombeer gebeurd? Hij is zo vrolijk!
Logisch! Zolong wij op Brombeers schouders zitten . .
. . . zit 't hem mee!

dijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

ALS je van mooie oude gebouwen houdt, zul je de serie van zeven postzegels die de Belgische posterijen in april 1962 uitgaven, zeker bijzonder interessant vinden. Er staan namelijk meesterwerken der Belgische bouwkunst op afgebeeld, o.m. een abdij, een grafelijk slot, enkele kerken, de Koninklijke Bibliotheek in Brussel en zoals je op de hier afgebeelde zegel ziet, de „Hallen van Ieper". Dit gebouw werd in de dertiende eeuw geheel van zandsteen opgetrokken. De prachtige toren (het belfort) in het midden van het 130 meter brede gebouw, is zeventig meter hoog. De Hallen zijn bedoeld als overdekte verkoop- en opslagruimte.
Niet minder dan 48 deuren geven dan ook toegang van de straat naar de diverse verkoopzalen. Ook werd een aparte poort gebouwd waardoor schepen naar binnen konden varen om binnenshuis goederen te lossen. Ieper ligt in het zuidwesten van België en het is dus heel goed mogelijk om, bijvoorbeeld in de vakantie, dit gebouw eens in werkelijkheid te gaan bekijken.

✳ ARME ANDERSSONS ✳

Als je in Zweden woont en je heet Andersson, dan ben je nog niet klaar Andersson is namelijk een achternaam die in dat land nog veel en veel meer voorkomt dan bij ons laten we zeggen Jansen.
Duizenden en duizenden heten in Zweden Andersson. Bovendien hebben ze dikwijls ook dezelfde voornaam; dat maakt de verwaring nog groter. Daarom heeft de regering besloten dat alle Anderssons 'n andere naam moeten kiezen en dat moet er dan eentje zijn die nog niet bestaat. Zou jij zo een-twee-drie voor jezelf een nieuwe achternaam weten? Nee? Nu, al die Anderssons ook niet.
Daarom zijn er in Zweden commissies ingesteld die nieuwe achternamen moeten verzinnen.

KRUIKEN-TIP

Als je 's avonds bij het naar bed gaan last van koude voeten hebt, is het heerlijk om met 'n warme kruik onder de wol te kunnen kruipen. Het vullen van zo'n kruik met warm — dus beslist niet kokend — water, kun je het best doen met behulp van een wijde trechter. Met de linkerhand omvat je de hals van de kruik, terwijl de rechter de ketel met het warme water hanteert. Als je nu bij het schenken voorzichtig te werk gaat, zul je zien dat er geen spatje heet water naast de trechter en de kruik terecht komt.

✳ DAT 'S PECH ✳

Op een dag dat er een zware mist hing, wist een man uit een grote gevangenis in Canada te ontsnappen. Hij hield zich een paar uur in de bossen schuil en waagde zich toen op de autoweg om een lift te vragen. De eerste de beste auto die langs kwam, stopte direct. Hij mocht meerijden.
Toen hij ingestapt was, ontdekte hij echter dat hij in de auto van een gevangenbewaarder zat, die op weg was naar de gevangenis waaruit hij juist met heel veel moeite had weten te ontsnappen.

HERINNERING AAN POES

In Engeland wonen heel veel lieve dames die er een heel lieve poes op na houden. Mevrouw Majorie Caldin behoort ook bij dezen, of beter gezegd behoorde erbij, want een jaar geleden is haar snoes van een poes gestorven.
Ter herinnering aan het lieve dier gaf mevrouw nu dezer dagen een groot feest, een cocktail party, zoals dat heet. Meer dan 750 mensen kwamen het poesje berdenken en de kosten van de feestelijkheden worden op meer dan tienduizend gulden geschat.

De leerlingen van de eerste klas van de mulo-school in Rijndam hebben het vakantiegeld verdiend voor Paul Verkerk, die bijna hersteld is van een ongeluk. Pauls moeder kan het geld zelf niet missen. Het geld wordt echter uit een kast in de leraarskamer gestolen. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en gemerkt, dat hij een vreemde gewoonte heeft: de dief breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. De leerlingen willen zelf een speurtocht opzetten om de dief te achterhalen. Ze vertellen hun sportleraar, meneer Veldman, over hun plan. Zal hij hun de speurtocht verbieden of . . . zal hij meehelpen?

ALLEN Voor ÉÉN

MENEER Veldman keek boos naar Wim Laarmans. De eersteklassers vreesden het ergste. De sportleraar zou natuurlijk kwaad worden en hun kort en goed verbieden een speurtocht te houden om de dief te ontmaskeren. En zo'n bevel zouden ze niet in de wind durven slaan. Ze staarden naar meneer Veldman. Zijn gezicht ontspande zich, hij keek niet boos meer en er speelde zelfs een flauwe glimlach rond zijn mondhoeken. Hij streek met zijn rechterhand door zijn weerbarstige haardos, maar zei niets. Zijn ogen gleden over de verwachtingsvolle gezichten van de leerlingen. Toen haalde hij doodkalm zijn tabakszak tevoorschijn. Met langzame, precieze gebaren stopte hij zijn pijp en stak de brand erin. Nog steeds zag hij hen zwijgend aan. Wim Laarmans kon zich niet langer bedwingen. „Mag.... het.... niet.... meneer?" stamelde hij. Meneer Veldman pufte een rookwolk omhoog en

geschreven door
JOOP TERMOS

met illustraties door
GERARD VAN STRAATEN

daarna bleef hij een paar tellen naar het plafond van het gymnastieklokaal staren De spanning bij de leerlingen werd bijna ondraaglijk. „Tja," zei de leraar, „tja, wat zal ik zeggen...." Daar werden de eersteklassers geen zier wijzer van. Plotseling lachte meneer Veldman. „Jongens, ik zal jullie niet langer in spanning houden," verklaarde hij, „ik zie aan jullie gezichten dat jullie vast besloten zijn de inbreker op te sporen. Jullie schijnen geen groot vertrouwen in de politie te stellen. Daar ben ik het natuurlijk helemaal niet mee eens. Maar goed, jullie willen dus proberen de inbreker op het spoor te komen?"

„Jaaaa!" klonk het uit tientallen monden.

„Juist. Ik ben jullie bondgenoot, op één voorwaarde...." Hij zweeg even en zei toen: „Ik zal de speurtocht leiden, iedereen is aan mij strikte gehoorzaamheid verschuldigd, niemand mag zijn eigen gang gaan, ik ben de baas."

De eersteklassers sprongen juichend omhoog. „Ja, ja, u bent de baas," riepen ze verheugd en Hetty Bron riep: „Een hoeraatje voor meneer Veldman! Hiep.... hiep...."

„Hoera!" brulden de leerlingen tot driemaal toe en de concierge, die net langs het gymlokaal liep, bleef verbaasd staan. Waarom waren die kinderen zo blij? Hun zelf verdiende geld was toch gestolen? Hoe konden ze dan opgewekt doen? De concierge wilde er het zijne van weten. Hij keek nieuwsgierig door het ruitje van het gymlokaal. Meneer Veldman zag hem en trok lachend de deur open. „Kom binnen, Keulemans, wil je meedoen aan de sportles?" vroeg hij. De meisjes en jongens schaterden van de pret om het onthutste gezicht van meneer Keulemans.

„Eh, nee meneer Veldman, maar ik hoorde gejuich. En eerlijk gezegd, verbaast me dat nogal. Er is toch geld gestolen...." zei de concierge wat bedremmeld.

„De oorzaak van die juichkreten is een geheim tussen mij en de kinderen hier," zei meneer Veldman en hij knipoogde naar de leerlingen. „Tja, in geheime zaken wil ik natuurlijk niet mijn neus steken," antwoordde de concierge en hij slofte weg door de gang.

„Mal gedoe.... geld gestolen.... en de grootste pret," mompelde hij in zichzelf.

De laatste schooldag duurde voor de eersteklassers eindeloos lang, ze dachten alleen maar aan de klopjacht die zij gingen houden. Na schooltijd kwamen ze weer allemaal samen in het gymnastieklokaal om er met meneer Veldman een vergadering te houden. Ze vormden een grote kring rond de sportleraar, die op een bank ging staan om een paar hartige woordjes te spreken. „Ik wil jullie eerlijk zeggen," begon hij met een ernstig gezicht, „dat ik een beetje huiverig ben voor jullie plan. Dieven zijn geen schoothondjes; ze zijn gevaarlijk, zeker als ze in het nauw worden gedreven. Daarom moeten jullie uiterst voorzichtig te werk gaan. Niémand van jullie mag alleen gaan speuren, jullie mogen alleen in groepen het spoor van de dief volgen. Ik ben er helemaal niet zeker van dat jullie succes zullen hebben. Het resultaat van de speurtocht moeten we maar afwachten; jullie moeten er echt niet zo zeker van zijn dat de dief gevonden zal worden. Ik benoem de redactieleden van de schoolkrant tot leiders van de actie, zij zijn aan mij verantwoording verschuldigd. Ze moeten mij dus verslag uitbrengen van de vorderingen van de klopjacht en ze moeten er ook voor zorgen dat iedereen zich aan mijn voorschriften houdt. Iedere middag om vijf uur moeten ze mij thuis opzoeken en verslag uitbrengen. Dan kan ik ook nieuwe richtlijnen geven voor de verdere nasporingen. Jongens, nogmaals: pak het uiterst voorzichtig aan; dit is een heel ernstige zaak!" Meneer Veldman zweeg en keek zijn leerlingen aan. Waren ze ervan doordrongen dat hun jacht niet alleen moeilijk, maar ook gevaarlijk zou kunnen zijn? Ja, ze keken allemaal ernstig en nadenkend. „En nu moeten we beslissen hóe we te werk zullen gaan. Heeft iemand een voorstel?"

Piet van Gelder stak z'n hand op: „Hetty Bron heeft de dief gezien, meneer, Hetty moet dus de stad doorlopen en alle mannen goed aankijken.... en wij volgen haar allemaal op een afstand.... en als ze de dief aanwijst.... eh, nou.... nou, dan nemen we 'm gevangen.... we springen 'm op z'n rug en binden zijn handen en benen vast!"

Sommigen van de klas grinnikten en ook meneer Veldman had moeite om een glimlach te

ALLEN Voor EEN

onderdrukken; zijn mondhoeken trokken verdacht uit elkaar. Hij trok zijn gezicht in een ernstige plooi en zei: „Pieter, er wonen in Rijndam meer dan tweehonderdduizend mannen. En veel van die mannen werken 's nachts. Wil je Hetty soms dag en nacht de straat opsturen? Nee jongen, je kunt net zo goed gaan zoeken naar de bekende naald in de hooiberg. Heeft iemand anders een beter plan?"
Pieter Versteeg keek wat bedremmeld en fluisterde tegen Wim Laarmans: „Was dat nou zo gek, wat ik zei?"
Maar Wim ging er niet op in. Hij stak zijn vinger omhoog en riep: „Meneer, ik weet een goed plan..... eh..... ik hoop tenminste dat het een goed plan is."
„Ik ben benieuwd Wim," zei meneer Veldman vriendelijk.
„Meneer, u zei vanmorgen zelf dat de geknakte lucifers een spoor zouden kunnen vormen," begon Wim. „Hetty zag immers drie doormidden gebroken lucifers op de straat liggen en die lucifers waren door de dief afgestreken om een sigaret aan te steken. Heel veel mensen hebben gewoontegebaren, zei u. Nou meneer, dat gewoontegebaar zou de dief kunnen verraden. We moeten dus zoeken naar doormidden geknakte lucifers."
Het bleef stil. „Is het een raar voorstel?" vroeg Wim ongerust.
Meneer Veldman keek hem aan. „Nee Wim," zei hij langzaam, „nee, het is helemaal geen raar voorstel. Ik dacht er zelf ook zo over. Misschien bezoekt de dief een bepaald café. Jullie moeten dus cafés opzoeken en onopvallend de asbakken inspecteren. Je kunt de cafehouders, om je bezoek te verklaren, naar suikerzakjes vragen. Als mannen bussen verlaten, steken ze meestal onmiddellijk een sigaret op. Ook de bushaltes moet je dus inspecteren. Geef je ogen overal goed de kost. Ik zal jullie in drie groepen verdelen, de drie redactieleden van de schoolkrant leiden de groepen. Elke groep wordt dus door tien leerlingen gevormd. En denk vooral hierom: praat er met niemand over. NIEMAND mag over de klopjacht worden ingelicht. Verhalen worden vlug doorverteld en als de dief over onze jacht zou horen, is alle moeite natuurlijk tevergeefs geweest. Morgen begint de jacht en om vijf uur 's middags verwacht ik verslag van de leiders."
De sportleraar verdeelde de eersteklassers in drie groepen en zei: „Laat de speurtocht morgen om tien uur beginnen. De verzamelplaats is bij het schoolhek. Speur 's morgens twee uur en 's middags drie uur. Overdrijf niet en ga er vooral 's avonds laat niet op uit. Jongens, veel succes!"
Daarop werd de vergadering opgeheven.

Om tien uur kwamen de eersteklassers de volgende dag bij elkaar voor het schoolhek. Wim Laarmans had een plattegrond van de stad meegenomen. Elk van de drie groepen kreeg een bepaald gedeelte van de stad toegewezen om er te speuren naar doormidden geknakte lucifers. De groep onder leiding van Hetty Bron trok naar het centrum van de stad.
„Eerst gaan we cafés bezoeken," besliste Hetty. In groepjes van twee liepen de eersteklassers de cafés binnen, waar ze om suikerzakjes vroegen en ondertussen snel de asbakken inspecteerden. Het was geen gemakkelijke opdracht en veel kasteleins verbaasden zich erover dat de kinderen snel het café rondliepen en dan weer verdwenen. Ze haalden er niet begrijpend de schouders over op.
Bob van Dam was de brutaalste speurder uit de groep van Hetty Bron. De anderen voelden zich wel wat verlegen als zij de cafés binnenstapten en ze waren eigenlijk blij als ze na een snelle inspectie weer buiten op de straat stonden. Maar Bob van Dam had van verlegenheid niet de minste last. Hij bleef in de cafés lang talmen en onderwierp de asbakken aan een langdurig en grondig onderzoek om geknakte lucifers te ontdekken.
„Hé, jongen, wat moet dat? Maak, dat je weg komt," snauwde een eigenaar die zich ergerde aan de vrijpostigheid van Bob. Maar Bob trok er zich weinig van aan en liep rustig van tafel naar tafel om de asbakken te bekijken. Midden in de stad stond een groot café-restaurant waar altijd veel mannen samenkwamen en zakengesprekken hielden. „Terminus" heette het restaurant. Toen Hetty en haar groep voor de zaak stonden, weifelde Hetty. Ze keek naar de grote voordeur en naar de vele tafels en mensen achter de brede ramen.
„Vooruit, Hetty, jij bent de leidster, ga naar binnen," mompelde ze. Maar Hetty ging niét naar binnen. Ze keek vragend naar de anderen. „Jongens..... eh..... moeten we ook in dat grote café gaan zoeken?" vroeg ze met een benauwde stem.
„Ja, natuurlijk," zei Bob van Dam vinnig. Hetty keek hem hulpeloos aan. „Ik vind het hier zo groot..... er zijn zoveel tafels....." hakkelde ze.
„Ach kind, dat hindert toch niets," zei Bob van Dam. „Je durft niet, hè? Maar ik wel. Ik kijk in dat café alle asbakken na of mijn naam is niet Bob van Dam."
„Goed, doe jij het dan maar," zei Hetty.
„Wie gaat er met me mee?" vroeg Bob. Er kwam geen antwoord. „Ook al goed..... dan ga ik alleen," zei hij en hij stapte met grote passen het restaurant binnen.
„Die Bob toch....." mompelde Hetty en de anderen voelden voor de dappere Bob van Dam een even grote bewondering als zij.
Ze drentelden langs het café en tuurden door de ramen. Ja hoor, Bob was druk aan het werk. Tjonge, die knaap had lef! Hij keek zelfs seconden lang in de asbakken op de tafeltjes waaraan mannen in een druk gesprek verwikkeld waren.
Bob had een leeg tafeltje bereikt. Hij tuurde in de asbak. Hé, wat gebeurde er nu? Had Bob iets ontdekt? Hij tilde zowaar de asbak op om nog beter te kunnen kijken.
Hetty keek gespannen toe.
Plotseling dook er achter Bob een lange man op, die hem in de kraag greep. Ze zag hoe de man de tegenspartelende Bob meenam naar de achterzijde van de caféruimte.
Bob was verdwenen..... De andere eersteklassers hadden het ook gezien. Ze keken elkaar ontzet aan. Wat zou er met Bob gebeuren? Waarom had de lange man hem vastgegrepen?

Heeft Bob iets ontdekt dat hij niet had mogen zien? De volgende week weten we meer....

HEER BOMMEL en de AAGJES

Heer Bommel heeft een doos in bewaring gekregen die tot elke prijs dicht moet blijven, want anders zouden er rampen over de wereld komen. De doos wekt de nieuwsgierigheid van velen en dit maakt de taak van heer Bommel erg moeilijk.

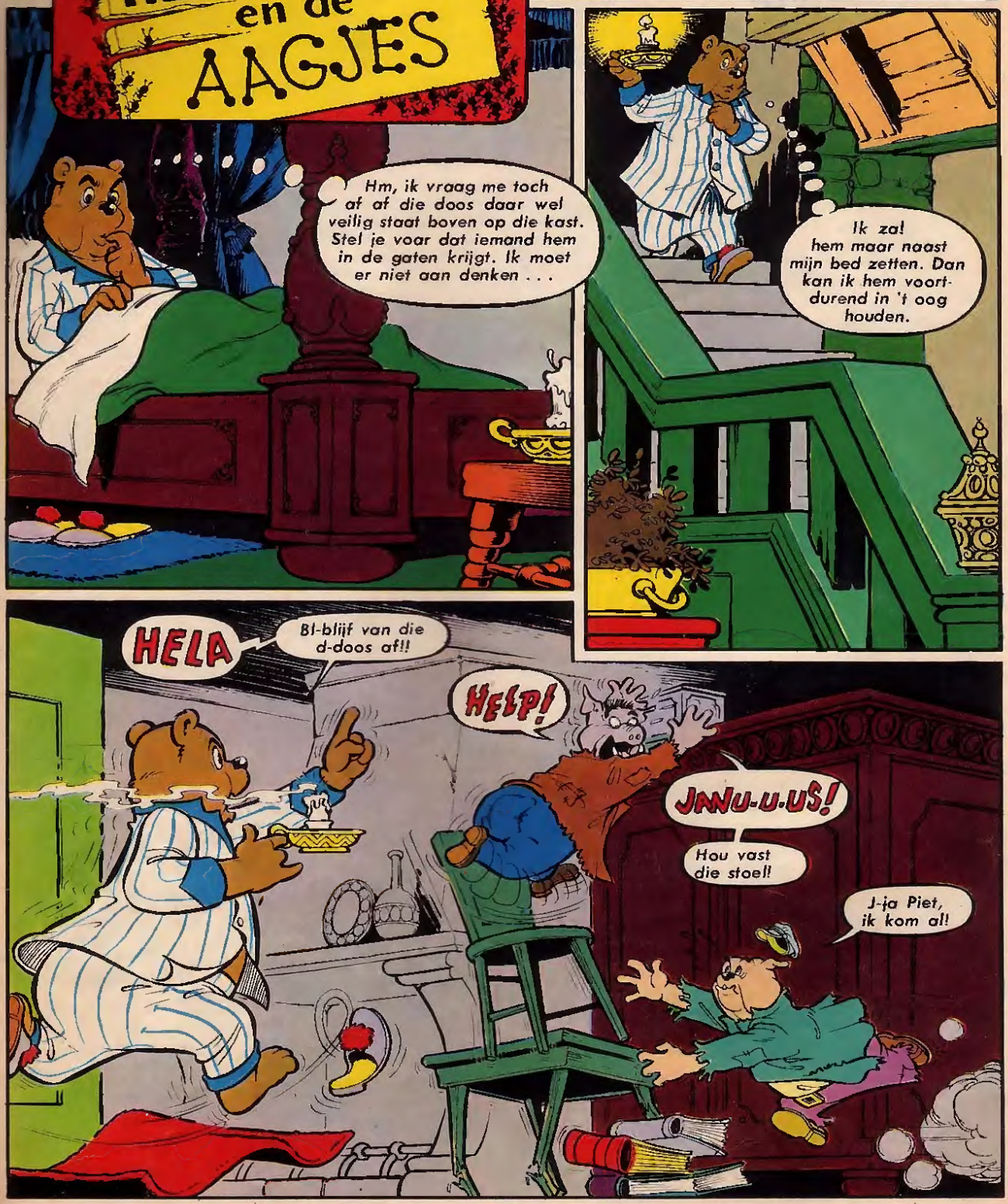

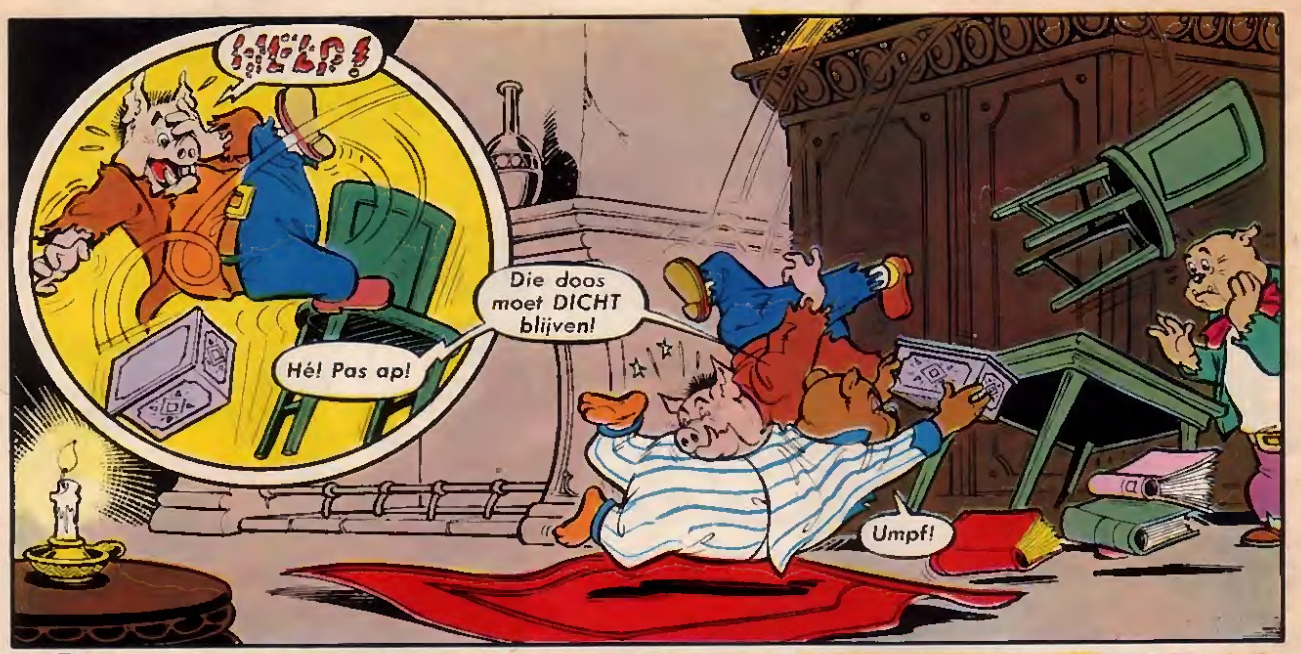
Die doos moet DICHT blijven!
Hé! Pas op!
Umpf!

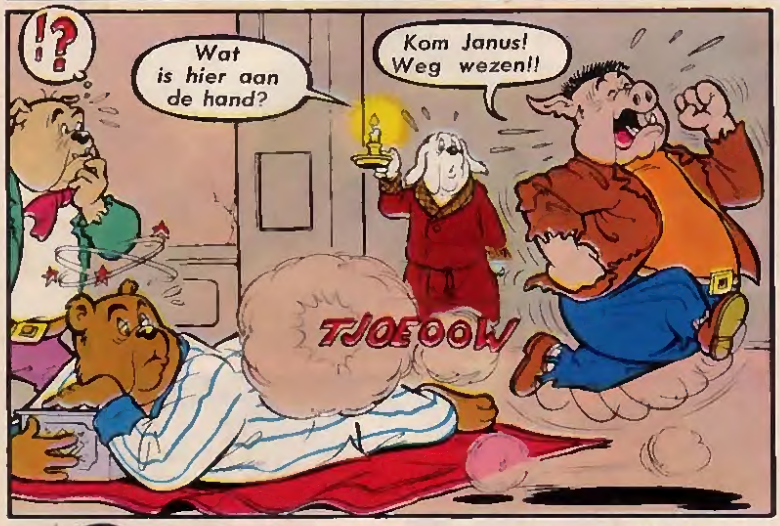
Wat is hier aan de hand?
Kom Janus! Weg wezen!!
TJOEOOW

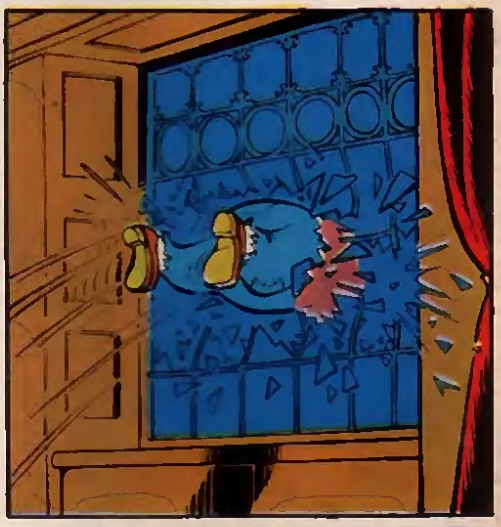

Hm, daar gebeurt iets verdachts.

Halt! In naam der wet!
En Janus was weer net te laat . . .

Ik heb heus niks verkeerds gedaan, commissaris. Ik maak alleen maar een onschuldig wandelingetje. Heus waar!
Onschuldig zei je, hè? Dat zullen we dan wel es eventjes uitzoeken.
Hm, erg onschuldig ziet het er hier niet uit.
Ben je bestolen, Bammel?
Bijna, heer Bas. Die onbekende wilde er met deze doos vandoor.
Maar dank zij mijn snel en krachtig optreden kan dat nog net voorkomen worden.
Zozo. En wat zit er in die doos? Juwelen?
Neenee! Tenminste . . . ik denk het niet. Ik bedoel, ik weet niet wat erin zit. Hij is niet van mij.
Niet van jou? Dat is verdacht! Maak es open!
Nee, néé! Die doos blijft dicht!
DICHT!
Altijd die nieuwsgierigheid! Ik haat nieuwsgierigheid!
U maet heer Olivier excuseren, commissaris. Sinds hij die doos heeft, is hij zichzelve niet, als ik het zo mag uitdrukken.
Zo. Hm. Gr. Maar het is geen manier van optreden. Hij zal er meer van horen!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.